

Pomlad prihaja . . .

Zložil G. Koritnik.

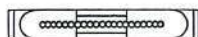
Pomlad prihaja, budi se iz sna
zemlja, kraljica lepote in dela,
kot bučni vrtnec iz morskega dna
življenja je misel iz duš prikipela —
kot praznična pesem od kočice do kočice
gre misel, ki snuje in zida in hoče . . .

Na delo sinovi, vpognite ramena,
težko je tej zemlji, ki čaka semena!

Veliko je upanje, žilava moč,
bogata je zemlja, prst sveža, zrahljana,
a tu je njen narod gol, trepetajoč,

a tu je ljubezen iz hiše izgnana —
o bratje, kaj slišite jok iz daljin,
kaj slišite kletev, ki vstaja in raste
iz časov nevidnih v sramoten spomin
potomcem . . .

Tu mater ostavil je sin . . .
Prihaja pomlad, brsti, zeleni
ljubezen in upanje v zemljo siroto,
ljubezen pregnala bo temo in zmoto,
ljubezen bo vzknila iz sveže prsti —
zeleni pomlad, o ljubezen, lepota,
posveti nam cilje, požlahtni nam pota!

Domači pozdrav.

Zložil G. Koritnik.

1.

Po samotnih cestah
duša moja blodi,
vsa nestalna, plašna,
tuja vsepovsodi.

Hiša, rodna hiša
je osirotela,
v svet so šli otroci
željni kruha, dela . . .

Tuj je svet in srca —
kaj bi tujci z nami,
kaj bi siti tujci
s praznimi rokami?

O samotne ceste,
kam ste nas speljale,
nade, svetle nade,
kak ste cvet pognale!

2.

Bogata tujina in bogat je svet,
a prag domači je drag in svet —
vsak kamen je znanec iz mladih dni,
vsak bor je prijatelj mojih oči.

Kako ljubeznivo poje zvon,
ko solnce umira niz nebosklon,
zaljubljena pesem preliva se v zraku,
a srce umira ob dragem koraku . . .

Čuj, v mraku zamolklo voda šumi,
tam mož povodnji strmi iz noči —
kuštravo brado in mrežo ima,
ki vanjo rad vjel bi srca dva . . .

3.

Rodna hiša, rodna vas,
kaj je s teboj, kako je pri vas?
Kakšna je letina, narod moj,
kaj je še vedno temà nad teboj?

Mene poglej, jaz nimam nič,
prazen sem šel in se vrnil kot ptič,
ves svet sem obletel, a jokal nikdar,
prost mi je zrak in solnca žar . . .

Kaj jočeš, dete v zibelki malo,
tako nespametno, drobno, jokavo,
očeta imaš in mamico zdravo,
kaj ti je, dete, mar za ostalo?

Očeta nimam in matere več,
a bratov več kot altar ima sveč,
ljubezen imam do rodnega doma:
saj ta le pozna jo, ki križemsvet roma.

